

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.
Levélcím: Budapest 62. Pf.: 211.
Telefon: (06-1) 472-8865 Fax: (06-1) 472-8860
Ügyszám: VJ/65/2012
Iktatószám: VJ/65-*82*/2012.

Hivatkozási szám: **IV/1330/2016.**

Alkotmánybíróság

Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hivatkozással a T. Alkotmánybíróság előtt **IV/1330/2016.** számon, alkotmányjogi panasz tárgyában indult eljárásra, alulírott Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH), mint a panasszal érintett szerv nevében és képviselőként, az alábbi

észrevételt

terjesztjük elő.

I. Az indítvány

1. Az indítványozó 2016. július 18. napján érkeztetett indítványában (a továbbiakban: Indítvány) – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: FKMB) 32.Kpk.46.474/2015/3. számú végzése, valamint a Kúria Kfv.II.37.114/2016/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

2. Az indítványozó előadta, hogy tájékoztatás iránti kérelmet¹ nyújtott be a GVH-hoz. A GVH Vj/65-474/2012. számú levelében arról tájékoztatta az indítványozót, hogy tájékoztatáskéréseit visszaélészerűnek minősíti és nem teljesíti. Az indítványozó által az indítványban előadottak szerint eljárási cselekmény lefolytatására kötelezésre irányuló kérelmet terjesztett elő az FKMB-hez.² A bíróság a kérelmet nem eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti, hanem a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban Knptv.) 3. §-a szerinti, közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelemnek minősítette és érdemi vizsgálat nélkül elutasította arra való hivatkozással, hogy tájékoztató levél felülvizsgálata kizárt. Az indítványozó a Knptv. 2. §-ára hivatkozással felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. Az ennek nyomán eljáró Kúria a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.

¹ Vj/65-458/2012. számú irat

² Az indítványból nem derül ki, de valószínűleg nem az indítványozó fordult közvetlenül az FKMB-hez, hanem a GVH terjesztette azt fel a 2015. október 5-én kelt nyilatkozatával együtt az indítványozó Vj/65-509/2012. számú beadványát mint szerinte közigazgatási végzés felülvizsgálatára irányuló jogorvoslati kérelmet. (A Vj/65-509/2012. számú beadványban hívta fel az indítványozó a GVH-t, hogy a Vj/65-474/2012. számon iktatott tájékoztatását végzés formájában hozza meg.) Az indítványozó az eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmet e nemperes eljárás keretében, 2015. október 29-én kelt észrevételében terjesztett elő.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1330-5/2016</i>	
Érkezett: 2016 DEC 09.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>Ø</i> db	<i>du</i>

3. Az indítványozó álláspontja szerint a bírósági döntések sértik

- az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát és
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát, mivel megfosztották a GVH tájékoztató levele elleni jogorvoslat lehetőségétől.

II. A Gazdasági Versenyhivatal észrevételei

4. A GVH álláspontja szerint az indítványozó alkotmányjogi panasa nem fogadható be, esetleges befogadhatósága esetén nem megalapozott és ezért visszautasításának, illetve elutasításának van helye.

II/1. Előzmények

II/1.1. Az „alapeljárás”

5. A GVH az indítványozó és öt másik vállalkozás tekintetében 2014. december 22-én kelt határozatában megállapította, hogy a vállalkozások különböző közbeszerzési eljárások során egyezteték ajánlataikat, megsértve ezzel a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 11. §-ában foglalt tilalmat. A megállapított jogsértés miatt a GVH a kartellben résztvevő vállalkozásokat, köztük az indítványozót bírság megfizetésére kötelezte. Az FKMB előtt a Vj/65-205/2012. számú, nem betekinthető változatú és a Vj/65-215/2012. számú, betekinthető változatú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezték a megbírságolt vállalkozások 2015. elején (az indítványozó keresete 2015. február 4-én érkezett a GVH-hoz).

II/1.2. Az indítványozó Vj/65-458/2012. számú tájékoztatáskérése

6. A közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata iránt indított, *32.K.30.768/2015. számú, az FKMB előtti peres eljárás* már folyamatban volt, amikor az indítványozó 2015. augusztus 12-én kelt levelében³ tájékoztatáskéréssel fordult a GVH Versenytanácsa elnökéhez arra vonatkozóan, hogy az eljáró versenytanács tagjai a jogsértést megállapító határozat keltének napján, 2014. december 22-én mettől meddig tanácskoztak a határozatuk meghozatalát megelőzően, a tanácskozásról vagy határozathozatalról készült-e írásbeli feljegyzés, emlékeztető, vagy bármely egyéb dokumentum, amelyből megállapítható ezen eljárási cselekmény lefolyása és jogszerűsége.

II/1.3. A GVH Vj/65-474/2012. számú válaszelevele

7. A GVH Versenytanácsai Titkárságának vezetője Vj/65-474/2012. számon iktatott válaszelevelében arról értesítette a kérelmezőt, hogy álláspontja szerint a GVH nem köteles a folyamatban lévő közigazgatási per bíróságán kívül a per tárgyát érintő kérdésekre előadásokat tenni. Kiemelte, hogy ez összhangban van az FKMB 32.Kpk.45.840/2015. számú közigazgatási nemperes eljárásban hozott 6. sz. végzésében foglaltakkal, amelyben a bíróság az indítványozó – más tárgyú, szintén már a per folyamán benyújtott – korábbi tájékoztatáskérés iránti megkereséseinek teljesítésére kötelezés iránti kérelmét arra hivatkozással utasította el, hogy az az indítványozó által előterjesztett jogértelmezési tények és bizonyítékok alapján valójában a GVH határozatának eljárási szabálysértését célozza, mintegy előkérdésként a folyamatban lévő peres eljárással egyidejűleg. A GVH levelében jelezte továbbá, hogy az indítványozó folyamatos és ismételt,

³ Vj/65-458/2012. számú irat

nagyszámú tájékoztatáskéréseit [addig összesen több mint 153 db], mivel a határozattal szembeni per folyamatban léte alatt annak tárgyában gyakorolja, ezért a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 28/C. § (4) bekezdése alapján visszaélészerűnek tekinti, melyeket ugyanezen jogszabályhely alapján a GVH nem köteles teljesíteni.

II/1.4. Az indítványozó felhívása a GVH felé arra, hogy az válaszlevelét végzés formájában hozza meg

8. Az indítványozó Vj/65-509/2012. számú beadványában felhívta a GVH-t, hogy a Vj/65-474/2012. számon iktatott tájékoztatását végzés formájában hozza meg a Ket. 71.§ (1) bekezdés alapján, mivel *álláspontja szerint a GVH tájékoztatása tartalma szerint elutasító döntésnek minősül.* Beadványában kiemelte, hogy úgy véli, a GVH érdemben megtagadta a tájékoztatást, és szándékosan nem végzésbe foglalta a tájékoztatást megtagadó közigazgatási döntést. Utalt arra is, hogy a tájékoztatáskérés megtagadása tartalmában a Tpv. 55/B. § (1) bekezdése szerinti iratbetekintési kérelem elutasításának felel meg, ezért a tájékoztatáskérés elutasításával szemben is szerinte külön jogorvoslattal élhet az ügyfél.

II/1.5. Az indítványozó beadványát jogorvoslati kérelemként a GVH felterjesztette az FKMB-hez

9. A GVH 2015. október 5-én kelt, Vj/65-524/2012. számú, az FKMB-hez címzett nyilatkozata szerint az indítványozó Vj/65-509/2012. számú beadványa a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 3. § (2) bekezdése alapján tartalma szerint a Knptv 3. §-a szerinti bírósági felülvizsgálati kérelemnek minősül. Ennek indoka, hogy az indítványozó gyakorlatilag azért kérte a GVH-tól, hogy tájékoztatását foglalja végzés formába, hogy az ellen jogorvoslattal élhessen, így beadványa érdemben a Vj/65-474/2012. számú tájékoztatás felülvizsgálatára irányul.

II/1.6. Az indítványozó észrevételei

10. A GVH nyilatkozatára reagálva az indítványozó az FKMB-nek címzett 2015. október 29-én kelt észrevételeiben kérte, hogy a bíróság a Knptv. 2. §-a szerinti eljárásban kötelezze a GVH-t arra, hogy a Vj/65-474/2012. számú válaszlevelét foglalja a Ket. 71. § (1) bekezdése szerinti döntési formába és azt végzés formájában közölje az indítványozóval.

II/1.7. Az FKMB döntése

11. Az FKMB 32.Kpk.46.474/2015/3. számú, 2015. november 9-én kelt végzésével az indítványozó kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Rögzítette, hogy az előtte fekvő nemperes eljárásban az ügyet nem a Knptv. 2. §-a alapján, hanem a Knptv. 3. §-a szerinti kérelemnek minősítve bírálta el. A bíróság megállapította, hogy a GVH Vj/35-474/2012. számú levele ténylegesen tájékoztatásnak minősül, érdemi döntést nem tartalmazott, ezért annak bírósági felülvizsgálata kizárt a Tpv. 44. § (1) bekezdése, valamint a Ket. 109. § (1) bekezdése alapján. Kiemelte még, hogy jelen nemperes eljárásban a GVH érdemi döntésére figyelemmel nem áll fenn a hatóság Ket. 20. §-a szerint eljárás lefolytatására vonatkozó kötelezettsége. Az FKMB végzése elleni jogorvoslat kizártságát a Knptv. 3. § (4) bekezdésére alapította a végzés.

II/1.8. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzése

12. Az indítványozó a jogerős végzés ellen rendkívüli jogorvoslatként felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amely azt hivatalból elutasította.

13. A Kúria Kfv.II.37.114/2016/2. számú, 2016. április 6-án kelt döntése értelmében a kérelem érdemi elbírálására nem volt lehetőség. Az indítványozó beadványa nem volt egyértelmű és a Knptv. 2. §-a szerinti

kérelemnek sem tekinthető jogorvoslati kérelem, így azt az elsőfokú bíróság tartalma szerint megvizsgálva a Knptv. 3. §-a szerint nemperes eljárásban bírálta el, ezért a Kúria is a Knptv. 3. §-a által meghatározott szabályok alapján ítélt meg. A Pp. 271. § (1) bekezdés l) pontja szerint felülvizsgálatnak nincs helye, ha azt törvény kizárja. A Knptv. 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási végzést hatályon kívül helyezi, vagy – ha törvény azt megengedi – megváltoztatja. A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs. Mivel a felülvizsgálati kérelemmel támadott bírósági határozat felülvizsgálatát a Pp., valamint a Knptv. fenti szakaszai nem teszik lehetővé, a Kúria a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján az indítványozó felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

II/1.9. Jogerős ítélet született az „alapügyben”

14. Szükséges a fentieken túl jelezni, hogy az Indítvány benyújtásakor – 2016. június 28-án – már az indítványozó rendelkezésére állt az FKMB-nek az ügy érdemében, azaz a GVH Vj/65-205/2012. számú, nem betekinhető változatú és a Vj/65-215/2012. számú, betekinhető változatú közigazgatási határozatának érdemi bírósági felülvizsgálata tárgyában hozott 32.K.30.768/2015/105. számú ítélete, továbbá hogy az indítványozó és egyéb felperesek fellebbezése nyomán folyt fellebbezési eljárás is lezárult időközben a Fővárosi Törvényszék a 2.Kf.650.053/2016/42. számú 2016. szeptember 24-i jogerős ítéletével.

15. A Fővárosi Törvényszék ítéletében az FKMB-nek a felperesek keresetét elutasító ítéletét helybenhagyta. Mind az első fokon eljáró FKMB, mind a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék érdemben megvizsgálta az indítványozó által a perben – más kifogások mellett – felhozott, a panaszindítvánnyal érintett tájékoztatáskérésének tulajdonképpeni tárgyát jelentő kifogásait, és határozatában kifejtette jogi álláspontját azzal kapcsolatban, vagyis az indítványozó által felvetett, az alapjogok megsértésére vonatkozó, a Vj/65-458/2012. számú tájékoztatáskérő indítványozói levélben feltett kérdés két fokon, vagyis az indítványozó jogorvoslati jogának érvényesülése mellett, érdemben is elbírálásra került.

II/2. Az indítvány befogadhatósága

16. A T. Alkotmánybíróság az indítványban foglalt panasz befogadhatóságáról még nem döntött.

17. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. §-ára alapozza, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet akkor fordulhat alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

18. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenessége, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

19. A GVH álláspontja szerint az Indítványban foglaltak a Kúria Kfv.II.37.114/2016/2. számú végzésével kapcsolatosan az alábbiakban részletesen kifejtettek alapján nem vetnek fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, ésszerű kételet a szóban forgó eljárások tisztességes voltával kapcsolatban, ilyen módon pedig nem teljesülnek az Abtv. 29. §-ban foglalt követelmények.

II/2.1. Az indítványozó érvelése

20. Az indítványozó szerint az FKMB jogerős végzése, valamint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott végzése a bírósághoz fordulás jogának sérelmén keresztül sértik az indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk

(1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jogát.

II/2.2. A GVH álláspontja

II/2.2.1. A jogorvoslat követelménye csak az érdemi határozatokra vonatkozik

21. Mindenekelőtt szükséges utalni arra, hogy az indítványban felhívott alapvető jogokra hivatkozás kapcsán az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem lehet általában hivatkozni, azok funkciója valamely konkrét alanyi jogot érintő döntéssel szembeni fellépés lehetőségének biztosítása:

„Az Alkotmánybíróság jelentős számú határozatában, igen sokféle szempontból foglalkozott már a jogorvoslati jog alkotmányos tartalmával. Ennek során leszögezte, hogy tartalma szerint a jogorvoslathoz való jog az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítását jelenti [részletesen pl. 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31., 1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454., 513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 733-734.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109-110.; 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 237, 243-246.; 29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 297-298.]. [...] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában több ízben sor került már a jogorvoslattal támadható és nem támadható döntések tartalmi ismérveinek vizsgálatára. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a jogorvoslat követelménye csak az érdemi határozatokra vonatkozik. Annak vizsgálata során pedig, hogy mely döntés minősül ilyennek, a döntés tárgya és a személyre gyakorolt hatása a meghatározó, vagyis az, hogy az érintett helyzetét, jogait, kötelezettségeit a döntés lényegesen befolyásolta-e.”⁴

22. A GVH tájékoztatása, illetve az FKMB és a Kúria Alkotmánybíróság előtt jelen ügyben támadott végzései a tárgyukra és az indítványozóra gyakorolt hatásukra tekintettel semmilyen tekintetben nem minősíthetők érdemi döntéseknek, így a 1004/B/2004. AB határozat 4. pontja értelmében a jogorvoslat követelménye rájuk eleve nem vonatkozik.

23. E vonatkozásban szükséges utalni arra is, hogy bármilyen érdemi, jogalakító közigazgatási hatósági döntés elválaszthatatlan a hatósági ügy fogalmától. Fel sem merülhet ezért érdemi döntés hozatala jelen esetben hatósági ügy hiányában. Nyilvánvalóan az indítványozó tekintetében a közigazgatási hatósági ügy, amellyel kapcsolatban bármilyen módon érdemi döntés hozatala felmerülhetne – értve ez alatt akár eljárás során hozott, az ügy érdemére kiható eljárási jellegű döntést is – már lezárult, és a tájékoztatáskérés időpontjában sem volt már folyamatban. A Vj/65/2012. számú közigazgatási ügy a versenytanácsai határozat meghozatalával ugyanis befejeződött, és az indítványozó tájékoztatáskérésének idején a határozattal, és az ahhoz vezető eljárással szemben peres eljárás volt folyamatban. Pontosán ez a peres eljárás az, amelynek keretében az indítványozó jogorvoslati joga gyakorolható, gyakorlásra is került.

II/2.2.2. Az indítványozónak nincs jogorvoslati joga, amelyeket a bírósági határozatok sérthettek volna

24. Az indítványozó érvelésének megalapozatlan voltát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy amennyiben igaza lenne, és kérelmét valóban a Knptv. 2. §-a szerint eljárásra kötelezés iránti kérelemnek kellett volna tekinteni (amit a GVH továbbra is vitat), úgy annak nyomán egy esetleges számára kedvező

⁴ 1004/B/2004. AB határozat, 4. pont.

bíróági döntés esetén is (ami szintén nem látszik elfogadhatónak), legfeljebb azt érhetne, érhetné el, hogy egy olyan végzés meghozatalára kötelezi a bíróság a GVH-t, amellyel szemben – ha az az indítványozó számára nem kedvező – a törvény egyértelműen és az indítványozó által sem vitatottan nem biztosít jogorvoslatot [sem a Ket. 98.§-a, vagy bármely más rendelkezése, sem a Tpv. 82. §-a nem enged önálló jogorvoslatot a tájékoztatáskérés visszautasító döntéssel szemben, így bírósági felülvizsgálat sem lenne vele szemben kezdeményezhető, ezért a Pp. 332/A. § a) pontja szerint szintén érdemi vizsgálat nélküli elutasításnak lenne helye].

25. Ez alapján pedig könnyen belátható, hogy valójában semmilyen érdemi joga nem sérült az indítványozónak és a tisztességes eljáráshoz való alaptörvényben biztosított joga sem csorbult.

II/3. Az indítvány megalapozatlan

II/3.1. Az indítványozó érvei

26. Az indítványozó kifogásolja, hogy az FKMB a Knptv. 2. § (1) bekezdése szerinti, eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmét szerinte önkényesen, alap nélkül minősítette át a Knptv. 3. §-a szerinti bírósági felülvizsgálati kérelemnek arra hivatkozva, hogy tartalmilag a Vj/65-474/2012. számú tájékoztatás felülvizsgálatát kezdeményezte az indítványozó. Érvéle szerint a Knptv. 3. §-a szerinti eljárás feltételez egy közigazgatási végzést, amelyet az ügyfél a bíróság előtt megtámad, jelen esetben azonban éppen azt sérelmezte az indítványozó, hogy nem foglalta „elutasító közigazgatási döntését határozatba”. Érvéle szerint jogorvoslatához fűződő alkotmányos joga szempontjából ez azért fontos, mert míg a Knptv. 2. §-a szerinti eljárásban a Knptv. 2. § (4) bekezdése szerint a kérelem tárgyában a bíróság által hozott végzés ellen fellebbezésnek van helye, addig a Knptv. 3. §-a szerinti eljárásban a Knptv. 3. § (4) bekezdés alapján további jogorvoslatnak nincs helye.

27. Az indítványozó szerint az FKMB tehát azáltal vontta el az Alaptörvény XVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogát, hogy az eljárást megindító kérelmét a tartalom szerinti elbírálás elvét visszaélésszerűen felhasználva olyan kérelemmé minősítette át, amellyel kapcsolatos bírói döntéssel szemben további jogorvoslatnak már nincs helye. Hasonlóképpen, a Kúria az indítványozó szerint azért minősítette át jogellenesen az indítványozó kérelmét, hogy elzárhassa a felülvizsgálat jogi lehetőségétől, és ne kelljen a bíróságnak érdemben állást foglalni az ügyben.

28. Az indítványozó szerint egy eljárási kérdést a 21/2014. (VII.15.) AB határozatban, illetve a 3100/2015. (V.26.) AB határozat 95. pontjában foglaltak szerint az adott ügyben eljáró közigazgatási bíróságnak is csak az alkotmányos alapjogok kontextusában lehet megítélnie, ezért döntése során figyelemmel kell lennie arra is, hogy az ügyfelek tisztességes eljáráshoz, illetve jogorvoslatához fűződő alkotmányos alapjogai ne sérüljenek az adott konkrét bírói döntés következtében. Az indítványozó szerint ezen kötelezettségének sem az FKMB, sem a Kúria nem tett eleget.

29. Az indítványozó szerint nem mellőzhető annak vizsgálata sem, hogy a GVH-hoz intézett tájékoztatáskérése arra vonatkozott, hogy a GVH Versenytanácsa döntéshozatala során eleget tett-e a testületi szervek működési rendjére és döntéshozatalára vonatkozó alapvető jogszabályi követelményeknek, melyek az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz fűződő jogainak speciális tartalmi követelményeit jelentik és a társasbíráskodás elvének sérelmén keresztül is sérülhetnek a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai.

II/3.2. A GVH álláspontja

II/3.2.1. AZ FKMB helyesen minősítette az indítványozó kérelmét

30. Az indítványozó kifogásolja, hogy az FKMB a Knptv. 2. § (1) bekezdése szerinti, eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmét önkényesen minősítette át a Knptv. 3. §-a szerinti bírósági felülvizsgálati kérelemnek.

31. A GVH megítélése szerint a Knptv. 2. § (1) bekezdése a közigazgatási eljárás lefolytatására kötelezés lehetőségét teremti meg a Ket. 20. §-a szerinti esetekben. A GVH-ra vonatkoztatva ez azt jelenti, hogy a versenyhatóság a hatáskörébe (Tpvt. 45. §) tartozó ügyekben és az illetékességi területén (Tpvt. 46. §) köteles eljárni versenyfelügyeleti eljárásban a Tpvt. rendelkezéseinek megsértése esetén. A Knptv. miniszteri indokolása szerint a Knptv. 2. §-a azokra az esetekre jelent gyógyírt a közigazgatási eljárást kezdeményező (potenciális) ügyfél számára, amikor a „hatóság hallgat”. A Knptv. 2. §-a alapján lenne lehetőség pl. arra, hogy a bíróság végzéssel a GVH-t eljárás lefolytatására kötelezze, ha hatáskörébe tartozó ügyben nem járna el.⁵

32. A Knptv. 2. §-a értelmezhetetlen az indítványozó által felhozott esetben, vagyis akkor, amikor nem egy eljárás kezdeményezése a cél, hanem egy tájékoztató levél végzéssé átminősítése (abból a célból, hogy az ellen később legyen jogorvoslati lehetőség). Elkerülte ugyanakkor az indítványozó figyelmét, hogy valójában az FKMB végzésében e kérelméről is állást foglalt, amikor végzése indokolásában – pontosan a fentiekkel összhangban – jelezte, hogy a kérelmezett érdemi döntésére figyelemmel nem áll fenn a hatóság Ket. 20. §-a szerinti eljárás lefolytatására való kötelezése. A Kúria végzésének 6. bekezdése is rögzíti, a kérelmező kérelme nem volt a Knptv. 2. §-a szerinti kérelemnek tekinthető, vagyis a Kúria is állást foglalt ebben a kérdésben, nem egyszerűen csak a Knptv. 3. §-ára hivatkozva utasította el a kérelmet.

33. A fentiek alapján mind a GVH, mind az FKMB, mind a Kúria értelmezése helyes volt, hiszen a Knptv. 2. §-ának alkalmazhatósága értelmetlen, és értelmezhetetlen lett volna, így a beadvány tartalma szerint helyesen kezelték a beadványt a Knptv. 3. § szerinti „végzés”-nek.

34. Ráadásul végső soron kifejezetten sor került a kérelmező kérelmének elbírálására, még ha az a számára esetleg nem várt eredménnyel végződött is.

II/3.2.2. Nem volt döntés a közigazgatási aktus

35. Az FKMB helyesen döntött az ügy „érdemében”, azaz abban, hogy a kérdéses Vj/65-474/2012. számú tájékoztató levél tartalma szerint egyébként nem is minősül döntésnek (ami egyben azt is jelenti, hogy az abban foglaltakról formális végzést sem kellett volna hozni). Nincs szó ugyanis arról, hogy a GVH hatósági eljárás során felmerült kérdésben döntött volna bármilyen módon; egyszerűen a Ket. alapján tájékoztatta az indítványozót arról, hogy a tájékoztatáskéréseit visszaélészerűen gyakorolja, ezért nem áll fenn tájékoztatásadási kötelezettsége.

36. Ilyenformán tehát – a fentiekre is figyelemmel – megalapozatlan bármilyen olyan következtetés, amely szerint az FKMB végzése, illetve a GVH ezt megelőző eljárása az indítványozó jogorvoslati jogának

---

⁵ A GVH ennek kapcsán utal arra, hogy az indítványozó már korábbi, más tárgyú tájékoztatáskérései nem teljesítése miatt szintén Knptv. 2. §-a szerinti jogorvoslatot kezdeményezett, amelyet az FKMB elutasított, az FKMB határozatával szemben pedig az indítványozó szintén a Kúriához fordult. Abban az eljárásban a Kúria a Kfv.III..37.052/2016/6. sz. végzésében részletesen kifejtette álláspontját e kérdésekben, és a GVH, illetve az FKMB által jelen ügyben is képviselt állásponttal egyező álláspontot foglalt el.

elvonását célozta volna. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az indítványozó Vj/65-509/2012. számú kérelme igen nehezen értelmezhető volt.

II/3.2.3. A tájékoztatáskérés tulajdonképpeni tárgya

37. Az indítványozó eredetileg benyújtott indítványa 5. oldala utolsó bekezdésétől lényegében amellet érvel, hogy az T. Alkotmánybíróságnak valamilyen módon döntésénél figyelemmel kellene lenni arra, hogy a GVH versenytanácsa döntéshozatala során eleget tett-e a testületi szervek működési rendjére és döntéshozatalára vonatkozó alapvető jogszabályi követelményeknek, melyek e tekintetben szerinte a tisztességes eljárásához fűződő jogainak speciális tartalmi követelményeit jelentik.

38. A GVH álláspontja szerint az indítványban e körben kifejtettek nyilvánvalóan nem az alkotmányjogi panasz tárgyát képező konkrét bírósági határozatokkal függenek össze. A kérdéses bírósági határozatokban sem az FKMB, sem a Kúria nem foglalt állást az ott jelzett kérdésekben, mi több, nem is foglalhatott volna, hiszen még ha úgy döntöttek volna is, ahogyan az indítványozó szerint kellett volna (Knptv. 2. §-a szerinti eljárásban, tájékoztatáskérés megtagadásáról végzés meghozatalának kötelezettségét kimondva), határozatuknak akkor sem lehetett volna tárgya semmilyen módon a GVH versenyfelügyeleti eljárásának konkrét tartalma, az azzal kapcsolatos indítványozói kifogások.

39. Az e körben írt indítványozói érvek egyértelműen a fentebb már ismertetett Vj/65/2012. számú versenyfelügyeleti eljárásban hozott közigazgatási határozattal szembeni bírósági felülvizsgálatra irányuló perben bírálhatók el (kerültek elbírálásra), és az e tárgykörben született jogerős bírósági döntés az indítványozó által csak egy esetleges rendkívüli jogorvoslat keretében lenne támadható. Ennek megfelelően a T. Alkotmánybíróság – még abban a nem várt esetben is, ha befogadná az indítványozó panaszát – nyilvánvalóan nem foglalhat állást az indítványozó e tárgykörben kifejtett kifogásairól.

40. Erre tekintettel a GVH a vonatkozásban nem tartja szükségesnek részletes álláspontja kifejtését. Jelezzük ugyanakkor, hogy amennyiben a T. Alkotmánybíróság e tárgykörben mégis állást kívánna foglalni, úgy rövid határidőn belül készek vagyunk e vonatkozásban is észrevételeinket kifejteni (ahogyan egyébként az indítványozónak e tárgyban a közigazgatási perben felperesként tett kifogásaira is rendre reagáltunk).

III. Összegzés

41. Az FKMB és a Kúria Alkotmánybíróság előtt jelen ügyben támadott végzései a tárgyukra és az indítványozóra gyakorolt hatásukra tekintettel nem minősíthetők érdemi döntéseknek, vagy az indítványozóra vonatkozó bármilyen érdemi döntéssel összefüggő döntésnek, így az 1004/B/2004. AB határozat 4. pontja értelmében a bírói jogorvoslat biztosításának követelménye ebben az esetben eleve nem alkalmazandó.

42. Az FKMB és a Kúria előtti nemperekes eljárásokban nem volt alkalmazható a Knptv. 2. §-a. Az indítványozó Vj/65-509/2012. számú beadványának tartalmára tekintettel a Knptv. 3. §-ának alkalmazása jöhetett csak szóba, ezt – minkét eljáró bíróság – helyesen ítélte meg.

43. Érdemben is helyesen döntött az FKMB, amikor az indítványozó kérelmét elutasította.

44. Amennyiben a GVH Vj/65-474/2012. számú tájékoztató levele végzésnek is minősülne, vagy végzés formájában lett volna megszövegezve, azzal szemben sem a Ket., sem a Tpv. nem biztosítana jogorvoslati lehetőséget.

45. A közigazgatási per folyamatban léte alatt a per tárgyával kapcsolatos kérdések a perbíróság előtt tárgyalandók meg. A Versenytanács határozathozatalának jogszerűségével kapcsolatos kérdés (mely a

tájékoztatáskérés tárgya volt) érdemben is elbírálásra került az FKMB elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék másodfokú, jogerős ítéletével. Az indítványozó így a Versenytanács döntéshozatalának jogszerűségével kapcsolatos kérdésben nem volt elzárva a jogorvoslat lehetőségétől, azzal a per során ténylegesen élt is.

46. Mindezekre tekintettel álláspontunk szerint az Indítvány visszautasításának, esetleges befogadása esetén elutasításának van helye.

47. A fentiekben kifejtettek alapján az indítványozó panasza álláspontunk szerint téves következtetéseken alapul, az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogainak sérelme fel sem merülhetett, ezért panasza nem felel meg a törvényi feltételeknek, így az Abtv. 64. § d) pontja alapján kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság az indítványt utasítsa vissza.

Budapest, 2016. december 6.

Tisztelettel:

Gazdasági Versenyhivatal
alperes

Számadó Tamás s.k.
irodavezető jogtanácsos
(ig. száma: 15975)

